Tekst gwarowy — Zwiniarz 6

Autor: Alicja Kaczmarek, Anna Wosiak, Agnieszka Kozłowska, Katarzyna Sucajtys, Piotr Sobotka

Tekst nagrali: Alicja Kaczmarek, Anna Wosiak, Agnieszka Kozłowska, Katarzyna Sucajtys, Piotr Sobotka (23. 05. 2008 r., WS_30004), zapis: Agnieszka Kozłowska.
{smoothgallery album=127}Informator: Stanisław Surdykowski - kowal - ur. 1937 w Zwiniarzu, nie zmieniał miejsca zamieszkania; zawód przekazywany od dwóch pokoleń.

Podkuwanie koni {vm}T187.mp3|L{/vm} To {tt}właściciel, sziakanie, tj. wymowa sz, cz, ż, dż i ś, ź, ć, dź jako zmiękczonych dziąsłowych|własz’czicziel{/tt} trzimał konie, nie, a my jeno kulym. Ja podkowy odrabiałem, zobacz ile {tt}Fonetyka nieudźwięczniająca.|podkóf jeszcze{/tt} je, ale tu stan surowy, nie, brak odrobicz’ te podkowy, dziory powybijacz’, pozaginacz’ take {tt}hak wkręcany w podkowę, zapobiegający ślizganiu się konia.|hacele{/tt}, nie, jak na żime. No i tutaj dziury w koło muszo być. Tu muszi być kapka taka, co szie trzima, nie, konia kopita te – to jes surowy stan podkowy, nie, jo trzeba by dopieyrou odrobicz’ trzeba jo. Tak gdziesz’ niecało godzine – dwa trzeba robicz’, żebi dopasowacz’ do kopita, nie. Ni ma koni u nas. Dobra robota była przy koniach.